sitta sui perast poos mees enda ülese et kõra pekſa ſae, aga ei tea kosſa tema hing jäe. „ Selle peale läks wana-pagan ärä, ja rehepap öli temasſ lasti.

Madis Jäger'i ſuust Marj.-Magd.
1890. 5 Julil.

2. Emäku jutt.

Ühel mehel ſuri naene ärä ſelesſ jäe weike poeg järele, mees wött ömale teiſe naeſe, aga emäk öli poiſile wäga kuri, ſaat poiſi aitasſ jahu tooma mattiga, tuul tuli wei wiimaſekui põrm jahu mattisſ ära. Emäk wött ſelle pärapſ poiſi rooki, pois läks wälja tuult kisentäma: „ tuul, tuul too minu jahud

tagasi," tuul tuli ja ütel: „ Mine ſennak ſenna metſa, ſelek ſille kuuſe alla, ſeal one üks laud, ütle lauale laud katta rooga, ſiis ta kattab kõik ſugu rooad." Pois läks juhatud kösta leud (1) lawa ja ütel laud katta rooga, laud katt kõik ſugu kallid rooad pois ſõi kõhu täis ja akas kodu ~~mine-ma~~ tulema; öö tuli peale ja jäe kõrtſi öö majale, and öma lawa kõrtſimehe kätte ja ütel: ärä ſa ütle et laud katta rooga, aga kõrtſi mees wei lawa ära ja ütel laud katta rooga, laud katt rooga. Homiku and kõrtſimees poiſile teiſe laua, pois läks kodu ſääd lauwa paiga ja ütel emäkule nüüd ma tõin nii ſuguse lauwa mis kõik ſugu rooad kattab, ja ütel iſe: „laud katta rooga" aga laud es katta kedagi. Emak wött aga jälle poisi rooki.

(1) lõid. Saare wallas kõneltakse enamiste et aſemele kas wähegi pasib iſa ö.